

I en kommentar til denne problematik sagde den socialdemokratiske kandidat til Europa-Parlamentet Mogens Ove Madsen til Jyllands-Posten: »Vi opgiver vores nation i økonomisk forstand ved at blive medlem af ØMU'en. Vi afskaffer vores penge- og valutapolitik, og EU kommer til at lægge retningslinjerne for, hvordan vores finanspolitik skal se ud. Det bliver rent proforma, at Folketinget skal vedtage finansloven. Hvis det bliver aktuelt, er jeg parat til, at et dansk medlemskab af ØMU'en bliver prøvet ved Højesteret«, slutter han.

At det kan blive nødvendigt med en sag ved Højesteret i sidste ende, er naturligvis ikke udelukket. Højesterets afgørelse den 6. april 1998, hvor man fastslog, at Danmarks medlemskab af EU ikke er i strid med grundloven, lagde samtidig nogle begrænsninger i, hvor meget suveræniteten der kan overføres til EU. Man fastslog, at suverænitetsafgivelsen ikke må være ubegrænset: »Det må anses for forudsat i grundloven, at der ikke kan ske overladelser af beføjelser i et sådant omfang, at Danmark ikke længere kan anses for en selvstændig stat.«

Dette tema behandles ligeledes i tidsskriftet »Lov & Ret«, september 1999, af ph.d. Jens Hartig Danielsen i en artikel med overskriften »Ministeransvar går fløjten med ØMU'en«. Han er her inde på, at: »En deltagelse i ØMU'ens tredje fase vil imidlertid indebære, at nogle af lovgivningsmagtens beføjelser til at bestemme og regulere forhold vedrørende mønter og pengesedler vil blive overladt til nogle af Fællesskabets myndigheder, henholdsvis Den Europæiske Centralbank og Rådet.« Senere skriver han, at »en dansk del-

tagelse i ØMU'ens tredje fase vil indebære, at det ansvar, som grundloven og loven i dag pålægger ministeren, vil blive overført fra ministeren til den mellemfolkelige myndighed Den Europæiske Centralbank, hvorved muligheden for at gøre dette ansvar gældende over for ministeren ophører«.

På baggrund af ovenstående udsagn er det rimeligt at foretage en tilbundsående undersøgelse af problemerne i forhold til grundloven med en eventuel tilslutning til ØMU'en. Derfor håber forslagsstillerne, at Folketinget kan tilslutte sig forslaget om at nedsætte en gruppe til at kortlægge denne problematik.

Forslagsstillerne ønsker, at denne undersøgelse bl.a. opstiller to forskellige scenarier, hvori der tages højde for de samlede konsekvenser af et ja eller nej:

Det første scenario indeholder udelukkende en isoleret afstemning om den danske undtagelse over for ØMU'ens tredje og sidste fase.

Det andet scenario skal baseres på, at også andre danske undtagelser – det vil sige undtagelserne på det forsvarspolitiske og på det retlige og indre område – sættes til folkeafstemning. Hvad vil konsekvensen så være set i forhold til Højesterets afgørelse om, at »der ikke kan ske overladelser af beføjelser i et sådant omfang, at Danmark ikke længere kan anses for en selvstændig stat«?

Diskussionen om en eventuel tilslutning til ØMU'en eller ej vil i den kommende tid være den vigtigste enkelt Diskussion i forhold til EU-projektet. Derfor er det vigtigt, at Folketinget giver sig selv og den danske befolkning ordentlige betingelser for en sådan debat.

Skriftlig fremsættelse

Keld Albrechtsen (EL):

Som ordfører for forslagsstillerne tillader jeg mig herved at fremsætte:

Forslag til folketingsbeslutning om en alsidig og fair europadebat med en uvildig ekspertudredning.

(Beslutningsforslag nr. B 2).

Jeg henviser i øvrigt til de bemærkninger, der ledsager forslaget, og anbefaler det til Tingets velvillige behandling.